

γιαρέγουν και ἔτεροι Τρολκάρες, τοὺς δοπίους· παράσχονται τοσοῦτον εὐκόλως αἱ οἰκογένειαι· βλέπουσι τεύτους δοκιμάζουσιν αἰσθημά τι καὶ σεβασμοῦ. Οὗτοι εἶναι οἱ ἔχοντες ἀμέσους μετὰ τοῦ διαβόλου, καὶ οἱ ἐρχόμενοι καθ' οὐτος, δπως ἀντεπισκεφθῶσιν εἰς Βλαχύλλαν. οἰκεῖψις αὐτῇ λαμβάνει γόργαν καὶ τὴν νύκτα πλάγα, διετοῖς οἱ χωρικοὶ θέτουσι πατούλους καὶ παῖς τῆς οὐδοῦ τῶν θυρῶν αὐτῶν, δπως ἀποτελοῦσι πλανηθέντας περιηγήτας τῆς ἐπιθυμίας καὶ τελέθωσιν. Γότε ἀν τὸν ἀνυψώσασιν ἐπὶ τῆς αἰγαίας τινὸς τριῶν ἔγκαταλειφθείσας, βλέπουσι μέντην εἰς τὸν δέρα τὴν συνοδίαν τοῦ διαβόλου, αἵ συνάματα γέλωτας σαρδωνικοῦς καὶ φρεστατοῦς. Οἱ γόντες πορεύονται ἐκεῖ μὲν σάκκους πεπλέους ἐρίων καὶ τριχῶν, τὰς δοπίας ἐκλεψυν διάστημα τοῦ ἑτού, καὶ κατατάσσονται ἐκατέτοις βραχίονες τῆς ἱεραρχίας πέριξ τοῦ κατοίκου, δρχούμενοι, πίνοντες, καὶ μεταβαίνοντες εἰς τοὺς βράχους τῆς Βλαχύλλης, ἔθαπτοι φρικώδη, τὰ δοπῖα φωνὴ ἀνθρώπινος ἀδυνάτηγθῆ, καὶ κάλαμος νὰ περιγράψῃ.

Ιλο; πάντων τὴν σήμερον οἱ Φινλανδοὶ δὲν εἶναι πιστοὶ εἰς τὰς μαγικὰς γνώσεις. Κατά πιλίνα ἥταν ἡδη ὡς καὶ οἱ Λάπονες περιφρόμοι μαγείαν των· διότι ἐμπορεύοντο τὰς προφρήτας τὰς μαγείας των, καὶ ἐπώλουν τοὺς ἀνέμους φρικυμίαν. Σεβαστός τις περιηγήτης Γερμανούσιον τὴν Ἀρκτον κατὰ τὸν δέκατον ἔβδομον διηγεῖται διτις ἡγγροστες παρά τίνος Φινλανδού πιπτον, εἰς τὸ δοπῖον ὑπῆρχον τρεῖς κόμβοι πεποντες τοὺς ἀνέμους, διετοῖς δὲν ἔξηλθεν εἰς τὸ πέρα, διπράτος κόμβος τῷ ἔδικτον ἥδην καὶ εὐχρέιτοι πέμπον μετημέρινοδυτικὸν, διτοῖς ἀκριβῶς· ἡτού τοῦ δοπίου εἴχε χρείαν. Ὁλίγον μαχρύτερα διεύθυντον, ἥνοικε τὸν δεύτερον κόμβον, καὶ ἐπερος ἄνεμος εὐχρέιτοι εὐνοῦτος· ἀλλ' διεύθυντον διπλοῦς μυθολόγος τιμωρία τοῦ Θεοῦ τὸν παρωργίαταμεν, συμφωνήσαντες μετὰ τῶν πιπτον.

Τὸν αὐτὸν ουγγραφεὺς διηγεῖται διτις ἐπισκεφθεῖς πιπτον, εὑρεν ἔκει φυλάξ, αἵτινες εἴχον ἔτινον τοῦ περιηγεῖσθαι· Ὅταν ἀνεγάρουν ἐπὶ τῶν ἔτικτηθρων, ἔκυπτον ἐπὶ τῶν Ταράνδων καὶ τοῖς καρυηλοφώνως τὸ μέρος, εἰς δὲ ἐμιλλον νὰ δημονιν. Ἀμέσως λοιπὸν οἱ Τάρανδοι ἐλάμβανον τὴν ἕτην εἰχον ἀνάγκην πλέον τοῦ ἡνίσκου.

Τὸν ιππιστὸν καὶ δεισιδαιμόνιον πνεῦμα ἐμφαίνεται παλλὰς συνήθεις πράξεις τοῦ βίου των καὶ ἀρχαίας παρδόσεις· ἐπειδὴ ὅταν οἱ χωρικοὶ Φινλανδοὶ φοιτάκτον, τὴν φέρουσι μετοικάλης πομπῆς εἰς πιπτον των, τὴν θέτουσιν ἐπὶ τίνος ξυλίνης τραπέζης, καὶ δίπτουσιν ἐπὶ τοῦ σώματός εἰδῶν δένδρων, ἀνθη καὶ ταινίας ἀκολούθως διεύθυντον τόπου λαμβάνεις τὸν λόγον, καὶ τῇ ἀπευθυντερού δημηγορίαν.

«Ω ἀκριβή μου ἄρχτος! τῇ λέγει, ἄρχτος βρακα- λέα καὶ ὑπερήρανος! σὲ εὐχαριστοῦμεν, διότι δὲν συνέτριψες τὰ ἔμβολα, δὲν ἀρώπλιτας τοὺς βρα- κίονας καὶ δὲν κατεπάραξες τὰ μεληματά· ἀλλ' ἡ σύχας προσελθοῦσα, ἰδε μετὰ πόσης πομπῆς σὲ δε- γόμεθα. Διηγοῦ καὶ εἰς τὰς ἀλλας ἄρχτους τὰς τι- μὰς διτινας σοι προστέρομεν, δπως προσέλθωσι καὶ ἐκεῖναι ὡς σὺ τόρα, καὶ ἀρέθωσι νὰ τὰς ουλάθω- μεν. » Μετὰ τὴν προσφωνήσιν ταύτην ἡ οἰκογένεια διανέμεται τὴν ἄρχτον· δὲ δι φοιεύτας αὐτὴν φέρει σύμβολον εἰς τὴν πόρην του, ἢ θέτει χάλκινον ἥλον εἰς τὸ πυροσόλαν του.

Οι Φινλανδοὶ ἔχουσιν, ώς καὶ οἱ κάτεικοι τῆς Νορ- βεγίας καὶ Σουηδίας, ιστορίας τῶν γιγάντων, οἵτινες εἰς διάστημα διλέγων ὑμερῶν φροδόμηταν ἐκκλησίας, καὶ ώς οἱ Γερμανοὶ ιστορίας τῶν νάνων, οἵτινες ἔχουσιν ἐνίστε χρείαν τῆς βοηθείας τῶν ἀνθρώπων, τοὺς δοπίους προσελκύουσιν ἐντὸς τῶν ὑπογείων ἀντρων, ἀνταμείβοντες πλουσιοπαρόχως τὴν ἐπίσκεψίν των. «Ἔχουσι προσέτι ιστορίας θρησκευτικάς, αἵτινες περιγράφουσι μὲ ζωηρότατα χρώματα τὴν Ιστὸν τοῦ ἐλέγχου τῆς συνειδήσεως, καὶ τοὺς γόμους τῆς ἔξι- λεώτεως. Μία τούτων εἶναι ἡ ἔξης, τὴν ὅποιαν μοι ἐδηγήθη διερεύς τοῦ χωρίου.

«Πηρχέ ποτε εἰς κώμην τιγα τῆς Φινλανδίας νέος τις διάλγων ἐν ἀσεβείᾳ καὶ ἀσωτείᾳ· οὔτε αἱ διήσεις τῶν συγγενῶν του εὔτε αἱ ἀποτροπαὶ τοῦ ἱερέως δὲν ισχυσαν νὰ τὸν ἀπομακρύνωσι τοῦ δλεθρίου κρημονοῦ· τὸ οὖς του ἦν κεκλεισμένον εἰς πᾶσαν σωτήριον συμ- βουλήν, καὶ ἡ καρδία του εἰς πᾶν ἐνάρετον αἰσθημα· ἡ μόνη ἐπιθυμία του ἦν νὰ διασάλλῃ τοὺς λειτουργούς τοῦ θεοῦ νὰ τρέγῃ γυγθημέρον εἰς τελετὰς ἀσέμνους, νὰ φρεναπατᾶ τὰς γυναικῖκας, καὶ νὰ ψεύδηται πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐμνηστεύθη μετὰ τριῶν εγνίδων, τὰς δοπαὶς τὴν κυτὴν ἐσπέραν κατώρθωσε νὰ ἔλκυσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἀφοῦ κατεχράσθη τῆς άθωστήτος των, τὰς ἔθεσεν εἰς παράπημα καὶ τὰς ἐπιυράκτωσε. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀμάρτημα δὲν ἐγνώσθη εἰς τὴν κώμην. Αἱ νεανίδες εἴχον ἀφανισθῆ χωρίς νὰ ἡζεύρῃ οὐδεὶς ποι εἴχον ὑπάγει· οὐδεὶς δὲν ὑπωπτεύει τὸν ἔνοχον· ἀλλ' ἡμέρας τινας μετὰ τὸ συμβάν τὸν εὔρον ἐκτάθη ἐπὶ τῆς οὐδοῦ τῆς θύρας, ἔχοντα τὸ μὲν πρόσωπόν του πελιδόν, τὸ δὲ σῶμα κεκαλυμμένον ὑπὸ κηλίδων κυανῶν, ὡς τε ἐνόμισαν διτις τὴν νύκτα ἥλθεν εἰς πάλην μετὰ τοῦ διαβόλου, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ τοῦ δυστυχοῦς συμ- πάθειαν διερεύς συγκατετέθη νὰ τὸν ἐνταφιάσωσιν εἰς τὸ κοινὸν νεκροταφεῖον. Τὸν ἐνεταφίασαν λοιπὸν μετὰ τὰς συνήθεις δεῖταις καὶ ἐκφοράν, ἔνδια πολλαὶ γυ- γαῖκες ὅπ' αὐτοῦ φθαρεῖσαι, εἴχον προσέλθει νὰ φάνωσι τὸν τάφον κατὰ τὴν ἥσιν τοῦ Βιαγγελίου· τῇ δὲ ἐταύριον, διτε δικαδονοκρούστης δημήτης νὰ σημάνῃ τὸ πρῶτον πρᾶγμα, διπε τῷ ἐπαρουσιάσθη, ἥτον διεκρδεῖ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου κεκαλυμμένος ὑπὸ τοῦ σαβάνου του καὶ ἐστηριγμένος δρθίος ἐπὶ τοῦ τύμβου του, διτες ἔκειτο πλησίον τῆς ἔκτιτρικῆς πύλης τῆς ἐκκλησίας, σπεύδει λοιπὸν φρίσων ἵνα διηγήθῃ τὴν ἐμφάνισιν ταύτην εἰς τὸν οἰκέα, διτες ἐνδύμισεν διτις οἱ φίλοι του